

OPONENTURA BAKALÁŘSKÉHO PROJEKTU JAROSLAVA SCHWARZE - VILADŮM - PLYNÁRNA MICHLE

Jaroslav Schwarz zpracoval návrh viladomu do areálu plynárny v Michli. Urbanismus byl zadáný, koncepce řešení lokality je čitelná. Zadáním bylo navrhnout bytový dům.

Autor potvrdil, že neproběhla nějaká větší domluva-diskuse mezi studenty o formě „bytovek“ a standardu bytů. Patří to tedy k autorskému pohledu na věc.

Jaroslav si zvolil koncovou parcelu se vzrostlými stromy, které zachovává a tím si definuje prostor pro stavění domu. Tedy domů, jelikož si volné zadání rozdělil do samostatných 3 rodinných domků (alá triplexů) jako svébytných bytových jednotek. Možná asociace k tématu se nabízí např. Sejima- Seijoville.

V úvodu práce bych v argumentacích očekával potvrzení faktické kondice stromů po konzultaci se zahradním architektem, jelikož veškeré úvahy, stavební práce a následně peníze, by byly od tohoto tvrzení v reálu odvislé. Samozřejmě vysadit vzrostlý strom je také možné. Kdyby však bylo možné koncepci stromů, versus domů udělat svobodněji, byla by (snad) větší péče věnována proslunění obytných místností a ne na to, jak se v konceptu elegantně vyhnout stromům. Resp. hlavní úskalí tohoto poměrně čistého návrhu „rub a líc“, vidím právě v oslunění obytných místností, na kterém dobré a zejména nové bydlení stojí. V zimních měsících na tom budou všechny tři domky poměrně bídňé a jednoduché architektonické řešení jak dostat do domů slunce (okna ;) by se našlo.

Co vnímám na tomto konceptu zajímavé a kde vidím určitou nejasnost, je zabývání se charakterem prostorů soukromých a společných. Potažmo oboje ve vztahu k prostoru veřejnému – co je zeď, z čeho je a jak vysoká je? V této souvislosti bych zmínil např. komunitní bydlení Baugruppe, kde je těmto tématům věnováno hodně pozornosti, hlavně díky tomu, že investor je současně zadavatel, který si vytváří svůj prostor pro život. Možná by ve slepých prostorách mohli být kůlny/ dílny, pracovní ateliéry, studia...zahradní altány. Jaroslav se tímto návrhem vlastně pohybuje na poli rodinného domu/rodinného bydlení, které dle mého dostatečně nevyčerpává. Možná není formulace viladům, to pravé. Je to i věc nabízeného standardu a možných sdílecích výhod viladomu, versus rodinného bydlení. Takhle je prostorem na danou parcelu pro 3 rodiny poměrně plýtváno a návrh je trochu mechanický.

Dispozice uvnitř domků trochu trpí nejasností dvou vstupů – do domu a na zahradu. Dva botníky? Je potřeba mít zateplený zahradní sklad uvnitř domu? Hala je ve vztahu k prostorám domu neúměrně velká a schodiště v nejtmašším koutě zapadlé. Místnost nazývaná ateliér, by si zasloužila pultík s dřezem na kafe, chodit přes tři patra dolů bych nechtěl. Ve studii je určitá rozpačitost, co je v obýváku důležité, zda TV nebo zahrada, či „prosvětlená jídelna“. Možná by v domcích mohl být krb. Ve společných řadových garážích zase není místo na kola či „sklady“.

Ve fázi studie postrádám větší 3D představu o prostoru, který Jaroslav vytvořil a věřím, že by se mnohá témata postupně vyčistila.

Konstrukční část bakalářské práce je velmi dobře zvládnutá, je vidět že dotáhnout práci do stavebního detailu Jaroslava bavilo. Chybí mi v projektu větší péče o architektonický detail- trpí tím zejména tabulky zámečnických a truhlářských výrobků. Možná je to tím, že toto nepodléhá schvalovacímu kolečku. Detail světlíku (mezi domky) by si zasloužil dle mého větší péči a prověření ve 3D, aby nedošlo k překvapení.

Jaroslav ví, že mu v domě se třemi úrovněmi nevychází pohodlné schody. U takového návrhu jsou schody klíčové. Doporučuji nastudovat zmíněnou Sejimu, kde je vidět jak si s tímto tématem v řezech hraje. Za poučné je i práce s měřítkem domků, k tomu bych doporučil pracovat s fyzickými modely. Jaroslavova hmota stále více připomíná „bytovku“ než rodinný třípodlažní dům.

V poslední řadě bych zmínil sympatie ke zvolenému materiálu cihelného obkladu, který navazuje na industriální kontext areálu. Dokážu si představit, že by se mohl projevit i v interiéru, který na mě působí příliš typizovaně, „standardně“ vzhledem k atypické povaze domů. Pro „vypíchnutí“ interiéru bych si přál vidět zajímavější téma než je rozkreslení kuchyně.

Práci považuji za velmi dobře zpracovanou. Navrhuji B.

14. 6. 2017 V Praze

MgA. Martin Kožnar